

Bezoek- en postadres:
Krom Boomssloot 22-II
1011 GW Amsterdam

Besluit op bezwaar

Contactpersoon	A. van Ouwerkerk
E-mail	info@cvta.nl
Telefoon	020 30 30 261
Datum	21 januari 2021
Ons kenmerk	2021009
Bijlage(n)	-
Betreft	Besluit op de bezwaren van Stichting Reprorecht gericht tegen de besluiten van 19 mei 2020 en 17 juli 2020

Inleiding

Achtergrond

1.1 Stichting Reprorecht (verder: Reprorecht) is door de Minister van Justitie en Veiligheid (JenV) aangewezen en belast met de inning en verdeling van de vergoeding voor het reprografisch veelevoudigen als bedoeld in artikel 16h Auteurswet, welk artikel de Nederlandse implementatie vormt van artikel 5, tweede lid, onder a, van de Richtlijn 2001/29/EC, hierna te noemen 'de Wettelijke Reprorechtvergoeding(en)'. Reprorecht incasseert de Wettelijke Reprorechtvergoedingen bij bepaalde groepen gebruikers zoals instellingen van overheid, bibliotheken, onderwijsinstellingen en andere in het algemeen belang werkzame instellingen, en sinds 2003 ook bij het bedrijfsleven. Stichting Reprorecht is daarnaast gemandateerd door (organisaties van) auteursrechthebbers om vergoedingen te innen voor bepaalde vormen van (digitaal) hergebruik.

1.2 Ten behoeve van de verdeling van de door Reprorecht geïnde vergoedingen is in oktober 2016 een Reglement Uitkeringen vastgesteld. Het in 2016 vastgestelde reglement is deels een neerslag van de afspraken die Reprorecht met betrokken (auteurs- en uitgevers)organisaties heeft gemaakt, welke afspraken zijn neergelegd in een Repartitieconvenant van 21 oktober 2016.

In het Reglement Uitkeringen van 2016 is onder meer het volgende bepaald:

“4.12 Bij de verdeling tussen de maker en uitgever gelden tot en met 2020 de volgende uitgangspunten: a. wettelijke vergoedingen worden volledig uitgekeerd aan de originele auteursrechthebbenden (alsmede hun rechtsopvolgers onder algemene titel), met inbegrip van fictief makers zoals bedoeld in artikel 7 en 8 Auteurswet. b. niet-wettelijke vergoedingen worden voor 50% uitgekeerd aan de originele auteursrechthebbenden (alsmede hun rechtsopvolgers onder algemene titel), met inbegrip van fictief makers zoals bedoeld in artikel 7 en 8 Auteurswet, en voor 50% aan de uitgevers als zodanig.

4.13 De onderlinge verhouding tussen wettelijke en niet-wettelijke vergoedingen ten opzichte van de in totaal door Stichting Reprorecht in Nederland geïncasseerde vergoedingen wordt tot en met 2020 vastgesteld op 50/50.

4.14 Wanneer nieuwe ontwikkelingen op het gebied van wet- en regelgeving en/of in kracht van gewijsde gegane rechtspraak (incl. uitspraken van het Europese Hof van Justitie) daartoe aanleiding geven kunnen de in 4.12 en 4.13 genoemde percentages tussentijds worden herzien.”

1.3 Voordien gold op grond van het Reglement Uitkeringen 2005 als uitgangspunt voor de verdeling tussen maker en uitgever een 50/50-verhouding voor alle vergoedingen. Op 12 november 2015 heeft het Europees Hof van Justitie (HvJEU) uitspraak gedaan in de zaak HP/Reprobel, C-572/13, ECLI:EU:C:2015:750 (hierna: ‘het HP/Reprobel arrest’). Naar aanleiding van dit arrest is door Reprorecht en de (overige) betrokken beheersorganisaties geconcludeerd dat de bestaande praktijk waarin aan uitgevers 50% van de Wettelijke Reprorechtvergoeding werd uitgekeerd niet kon worden gehandhaafd. Bij de interpretatie van (de gevolgen van) het arrest en de vaststelling van het Reglement Uitkeringen en het Repartieconvenant in 2016 is door de betrokken partijen een deskundigenadvies betrokken.

1.4 Bij de uitvoering van de op grond van de in het reglement van 2016 vastgestelde verdeling is er door Reprorecht voor gekozen om de wettelijke vergoedingen uit te betalen aan de uitgevers die, op grond van artikel 5.2 van het Reglement Uitkering, gehouden zijn de (op de factuur vermelde) gelden door te betalen aan de freelance tekstauteurs. Op de door te betalen bedragen mogen geen inhoudingen of kortingen worden toegepast (artikel 5.4 van het Reglement).

1.5 Op 4 november 2019 heeft Reprorecht het College van Toezicht verzocht in te stemmen met een gewijzigd Reglement Uitkeringen. In het begeleidend schrijven van 4 november 2019 heeft Reprorecht toegelicht dat aanleiding voor de wijziging is dat bij de doorbetaling van de reprorechtvergoeding aan auteurs bij uitgevers knelpunten zijn ontstaan. Daarnaast zijn, blijkens de toelichting bij de wijzigingen en de daaraan ten grondslag liggende afspraken, betrokken de ontwikkelingen op het gebied van wet- en regelgeving, namelijk de totstandkoming van Richtlijn (EU) 2019/790 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt (verder: de DSM-richtlijn) en het voorstel tot implementatie daarvan. In het ter instemming voorgelegde reglement zijn de afspraken verwerkt zoals tussen Reprorecht,

Lira, Pictoright, Pro en de Mediafederatie zijn overeengekomen en zijn vastgelegd in een Hoofdlijnenakkoord. Dit Hoofdlijnenakkoord is door Reprorecht ter informatie meegestuurd met het instemmingsverzoek.

1.6 Kort gezegd komen de wijzigingen er op neer dat de gelden voortaan (enkel) via verdeelorganisaties zullen worden verdeeld en dat, onder meer, gelet op de verwachte implementatie van de DSM-Richtlijn voor alle gelden, dus ook voor de Wettelijke Reprorechtvergoeding, een 50/50-verdeling zal worden gehanteerd tussen uitgevers en auteurs. Reprorecht beoogt het aangepaste reglement toe te passen met ingang van de in 2018 geïncasseerde vergoedingen.

De bestreden besluiten

1.7 Bij besluit van 19 mei 2020 heeft het College van Toezicht (deels) zijn instemming onthouden aan het, ter instemming voorgelegde, gewijzigde Reglement Uitkeringen. Het College van Toezicht heeft in zijn besluit gemotiveerd geen bezwaren te hebben tegen (onder meer) het verdelen van geïncasseerde gelden via door Reprorecht aan te wijzen verdeelorganisaties, maar besloten zijn instemming te onthouden vanwege de wijziging van de verdeelsleutel. Die wijziging hield een aanpassing in van de, naar aanleiding van Europese jurisprudentie (in het bijzonder het Reprobel arrest), in het Reglement Uitkeringen 2016 opgenomen uitkering aan auteurs van de billijke vergoeding op grond van de wettelijke exceptie neergelegd in artikel 16h van de Auteurswet (Aw) voor reprografie. Door de aanpassing zou, in plaats van 100% van deze vergoeding, 50% aan auteurs worden uitgekeerd en 50% aan uitgevers, zonder dat op deze uitgevers een doorbetalingsverplichting rust. Reprorecht onderbouwde deze wijziging met een verwijzing naar de DSM-richtlijn. Het College oordeelde – kort gezegd – dat zonder implementatie van artikel 16 van de DSM-richtlijn, die de mogelijkheid biedt aan de lidstaten om te kunnen bepalen dat ook uitgevers, onder voorwaarden, aanspraak kunnen maken op een deel van de vergoeding voor het reproduceren van werk (de Reprobelfix), hiervoor geen deugdelijke grondslag was. Naar aanleiding van de door het College van Toezicht geuite bedenkingen over de rechtmatigheid van de voorgenomen wijziging van de verdeling van de wettelijke Reprorechtvergoeding heeft Reprorecht een aangepast voorstel tot wijziging van de verdeling voorgelegd. De grondslag daarvoor vormde een vermindering van het aantal fotokopieën. Door deze vermindering zou de op grond van artikel 16h verschuldigde vergoeding (die voor 100% ten goede aan de auteurs moet komen), zijn afgenomen. Het College heeft hierin geen aanleiding gezien (alsnog) in te stemmen, vanwege een gebrek aan deugdelijke onderbouwing van het gestelde gebruik. Reprorecht heeft tegen het besluit van 19 mei 2020 bezwaar gemaakt.

1.8 Reprorecht heeft vervolgens, onder protest, het Reglement Uitkeringen, zoals voorgelegd, aangepast aan de bezwaren van het College teneinde tot uitkering over te kunnen gaan via de verdeelorganisaties. Bij besluit van 17 juli 2020 heeft het College ingestemd met het aangepaste Reglement Uitkeringen dat op 3 juli 2020 aan het College is toegezonden. Tegen dit besluit heeft Reprorecht eveneens bezwaar gemaakt.

Overwegingen

2.1 Reprorecht heeft verschillende, zowel formele als materiële, bezwaren aangevoerd tegen het besluit van 19 mei 2020. Tegen het besluit van 17 juli 2020 heeft Reprorecht een formele bezwaargrond aangevoerd. Samengevat zijn de volgende gronden aangevoerd.

Bezwaren tegen het besluit van 19 mei 2020

1. De door het College van Toezicht gegeven adviezen kunnen niet als zodanig worden gekwalificeerd.
2. Het College van Toezicht was niet bevoegd om zijn instemming te onthouden aan het gewijzigde Reglement Uitkeringen, omdat er geen sprake was van het niet opvolgen van een advies.
3. Het College van Toezicht geeft een (te) ruime uitleg aan zijn taak om er op toe te zien dat elke collectieve beheerorganisatie (cbo) de verschuldigde bedragen regelmatig, zorgvuldig en correct aan rechthebbenden betaalt.
4. Het College miskent dat de voorgestelde wijzigingen het resultaat zijn van een onderhandelingsproces. Eén onderdeel werkt normaliter door in andere onderdelen van een onderhandeling. Het College van Toezicht mag op basis van onderhandelingen bereikte wijzigingen slechts marginaal toetsen.
5. Het College van Toezicht heeft geen rekening gehouden met artikel 7 van de Auteurswet waarin is bepaald dat de werkgever als maker wordt aangemerkt indien werken in dienstverband worden gecreëerd. Dit vormt een motiveringsgebrek.
6. Vooropgesteld moet worden dat het aan rechthebbenden zélf is om te bepalen of en in hoeverre zij bij hun verdelingsafspraken gebruik maken van onderzoeksgegevens. Bovendien is het niet precies herleidbaar welk deel van de geïncasseerde vergoedingen ziet op de wettelijke exceptie en welk deel op digitaal gebruik. Door te concluderen dat de uitvoering van de Auteursrechtlijn¹ niet kan worden overgelaten aan eigen inzichten van partijen heeft het College van Toezicht het besluit onbegrijpelijk en ondeugdelijk gemotiveerd.
7. In het bestreden besluit is ten onrechte geoordeeld dat met de memo van Kantar een onvoldoende onderbouwing is gegeven van de afname van het aantal fotokopieën. Geconcludeerd moet worden dat die onderbouwing (voor zover nodig) inmiddels alsnog is gegeven.

Bezwaar tegen het besluit van 17 juli 2020

2.2 Reprorecht heeft het aangepaste Reglement Uitkeringen, en daarmee samenhangende stukken, ter informatie toegezonden. Zij heeft niet om

¹ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij

goedkeuring gevraagd. Vervolgens wordt zij vanuit het niets geconfronteerd met een besluit. De Wet toezicht biedt geen grondslag voor het nemen van een dergelijk besluit zonder dat daar een verzoek tot instemming van de cbo aan vooraf is gegaan. Door een informeel ter informatie toegestuurd bericht als formeel instemmingsverzoek aan te merken handelt het College van Toezicht in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Beoordeling van de bezwaren tegen het besluit van 19 mei 2020

'Geen advies'

3.1. Reprorecht stelt dat het College van Toezicht geen advies heeft gegeven als bedoeld in artikel 3, tweede lid, juncto artikel 6, eerste lid, Wet toezicht. Volgens Reprorecht zijn in de brieven van 27 december 2019 en 23 maart 2020 voornamelijk vragen gesteld. Daarmee is geen inhoudelijk advies verstrekt op basis waarvan Reprorecht haar beleid had kunnen bijstellen. Reprorecht heeft in dat verband gewezen op de toelichting bij artikel 6 in de Memorie van Toelichting bij de in 2003 in werking getreden wet. Het advies-instrument is niet bedoeld als een middel om de goedkeuringstermijn op te rekken, maar daar lijkt het nu wel voor te zijn ingezet. De vermelding op beide brieven dat het een advies betrof maakt dit niet anders, aldus Reprorecht. Op grond van artikel 3, tweede lid, Wet toezicht moet daarom het instemmingsverzoek worden geacht te zijn goedgekeurd, ruim voor 19 mei 2020.

Het College van Toezicht volgt deze stelling niet. Artikel 3 van de Wet toezicht schrijft voor dat bepaalde besluiten van een collectieve beheersorganisatie slechts worden genomen na voorafgaande schriftelijke goedkeuring door het College van Toezicht. In de Memorie van toelichting, waarnaar Reprorecht heeft verwezen², is toegelicht dat goedkeuring van een repartitiereglement in de praktijk onder meer verbonden is aan aspecten van gelijke behandeling van binnenlandse en buitenlandse rechthebbenden, welk toezicht in algemene zin is opgedragen aan het college in artikel 2, tweede lid onder f, en aan aspecten van een zorgvuldige verdeling van de gelden, welk toezicht in algemene zin is opgedragen aan het College van Toezicht in artikel 2, tweede lid onder c. Deze bevoegdheid staat los van de bevoegdheid in artikel 6, eerste lid, van de Wet toezicht, op grond waarvan het College ook ongevraagd een advies kan verstrekken.

Het College van Toezicht is op grond van artikel 3, derde lid, van de Wet toezicht gehouden een advies te geven voordat het zijn instemming kan onthouden.

In zijn adviezen aan Reprorecht inzake het voorgelegde Reglement Uitkeringen heeft het College van Toezicht zonder meer inhoudelijk geadviseerd door expliciet te stellen dat de uiterst summiere motivering en toelichting op de beoogde wijzigingen en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen en keuzes aan instemming in de weg staan. Het College van

² TK, 2000/2001, 27 775, nr. 3

Toezicht heeft Reprorecht in de gelegenheid gesteld, onder meer, de keuze toe te lichten voor het vooruitlopen op de implementatie van de DSM-richtlijn. In het gesprek van 28 februari 2020 is door het College nogmaals toegelicht dat de complexiteit van de beoordeling met name ziet op de motivering van de gewijzigde verdeling in het voorgelegde Reglement Uitkeringen waarbij, vooruitlopend op de implementatie van de DSM-richtlijn voor alle gelden een verdeling van 50/50 voor uitgevers en auteurs, en dus ook voor de billijke vergoeding op grond van artikel 16h Auteurswet, wordt aangehouden. Het College van Toezicht heeft zijn bedenkingen geuit over de juridische houdbaarheid en heeft geadviseerd om een toereikende motivering te geven. Reprorecht is ruim in de gelegenheid gesteld om argumenten aan te voeren waarom het, vóór implementatie, aan hen zou zijn toegestaan om de helft van de op grond van de wettelijk, op grond van artikel 16h Auteurswet, verschuldigde billijke vergoeding, aan uitgevers uit te keren. In een gesprek op 12 december 2019 met de voorzitter van het bestuur van Reprorecht is overigens reeds kenbaar gemaakt dat op dat punt een onderbouwing werd gemist. Op het aanbod om hierover juridisch advies in te winnen, bij de deskundigen die eerder het advies hebben gegeven dat ten grondslag lag aan het in 2016 tot stand gekomen Reglement Uitkeringen, is de dag erna teruggekomen. Als er bedenkingen waren moest dit in een advies worden neergelegd. Dat heeft het College gedaan. Van een advies dat slechts bedoeld zou zijn om de termijn op te rekken, was dus zeker geen sprake. Daargelaten of er een ondergrens moet worden gesteld aan het inhoudelijke karakter van een advies moet worden vastgesteld dat de advisering door het CvTA alleszins een inhoudelijk karakter heeft gehad.

Aan het advies de gevraagde onderbouwing te leveren heeft Reprorecht niet voldaan. Het College van Toezicht heeft daarom zijn instemming moeten onthouden. Daarbij heeft het College van Toezicht zich overigens niet beperkt tot de constatering dat de onderbouwing niet is geleverd, maar heeft zijn besluit van 19 mei 2020 uitgebreid gemotiveerd.

'Niet bevoegd'

3.2. De stelling dat het College van Toezicht niet bevoegd was om zijn instemming te onthouden aan het gewijzigde Reglement Uitkeringen, omdat er geen sprake was van het niet opvolgen van een advies volgt het College van Toezicht gelet op het bovenstaande evenmin. Het advies was een toereikende onderbouwing te geven voor de gewijzigde verdeling en daaraan werd niet voldaan.

'Te ruime taakopvatting'

3.3. Reprorecht meent dat het College van Toezicht een (te) ruime uitleg geeft aan zijn taak om er op toe te zien dat elke collectieve beheersorganisatie (cbo) de verschuldigde bedragen regelmatig, zorgvuldig en correct aan rechthebbenden betaalt. In het bestreden besluit is in, 2.14 tot en met 2.20, door het College gemotiveerd dat "correct" betekent dat er op het College van Toezicht de verplichting rust om toe te zien op het rechtmatig uitkeren van de verschuldigde bedragen. Van belang in dit geval is dat de billijke

vergoeding die de rechthebbende compenseert voor het gebruik van beschermd werk op basis van de exceptie in artikel 16h Auteurswet, rechtsreeks voortvloeit uit Europese regelgeving. Compensatie is verplicht nu het de auteurs met deze exceptie onmogelijk wordt gemaakt om zelf te beslissen of hun werk wordt gereproduceerd. In het besluit is toegelicht, dat het College van Toezicht op grond van Europese regelgeving binnen zijn bevoegdheden verplicht is om de benadeelde auteurs de garantie te geven dat zij daadwerkelijk betaling ontvangen van een billijke compensatie ter vergoeding van het ontstane nadeel. Dat het College van Toezicht aan zijn resultaatsverplichting zou hebben voldaan als de uitkering van de gelden bij een cbo is belegd, nu er wettelijk in is voorzien dat het een bestuur heeft waarin rechthebbenden evenwichtig en billijk zijn vertegenwoordigd, wordt niet gevolgd. Het College van T

oezicht heeft een zelfstandige taak (uitvoering van) de repartitie te toetsen op, onder meer, rechtmatigheid. Zoals in het bestreden besluit gemotiveerd maakt (enkel) brede overeenstemming tussen organisaties van rechthebbenden en van uitgevers niet dat toekenning van de billijke vergoeding aan uitgevers wél rechtmatig is, wat er ook zij van de noodzaak om in voorkomende gevallen, *aanvullend* te moeten werken met aannames en afspraken (zie ook hierna).

'Alleen marginaal toetsen'

3.4. De stelling dat het College van Toezicht onderhandelingsresultaten enkel marginaal mag toetsen wordt, zoals uit het vorenstaande volgt, niet gevolgd. Er is door de wetgever juist uitdrukkelijk gekozen voor (extern) toezicht op het soort regelingen dat hier in het geding is en op de daadwerkelijke betaling van de verschuldigde bedragen. Dit betekent dat het op de weg van het College van Toezicht ligt om voorgelegde voorstellen te toetsen aan geldende wettelijke bepalingen (Zie 2.16 en 2.17) en indien noodzakelijk, daaraan (gedeeltelijk) instemming te onthouden. Het College heeft daarbij in het bestreden besluit niet zijn eigen opvatting in de plaats gesteld van het voorstel van Reprorecht, maar zich bij de bepaling van de inhoud en reikwijdte van zijn toezicht en toetsing gebaseerd op Europese jurisprudentie en de uitleg daarvan.

'Toepassing artikel 7 en 8 Auteurswet miskend'

3.5. In het Reglement Uitkeringen 2016 was sprake van het uitkeren van een deel van de wettelijke vergoedingen aan auteurs als bedoeld in artikel 7 en 8 Auteurswet (artikel 4.12 onder a Reglement Uitkeringen 2016). Het onthouden van instemming met de wijziging van deze bepaling en het wijzigen van de bestaande verdeelsleutel betekent dus dat deze verdeelsleutel ongewijzigd diende te blijven. De stelling van Reprorecht dat het College heeft miskend dat artikel 7 en 8 Auteurswet mogen worden toegepast mist dan ook feitelijke grondslag. Dat blijkt ook uit het feit dat het College van Toezicht het aangepaste Reglement Uitkeringen 2019 met daarin de 'oude' verdeelsleutel heeft goedgekeurd.

'Onbegrijpelijk en ondeugdelijk gemotiveerd'

3.6. Reprorecht heeft betoogd dat het standpunt van het College van Toezicht dat de uitvoering van de Auteursrechtlijn niet kan worden overgelaten aan eigen inzichten van partijen onbegrijpelijk en ondeugdelijk gemotiveerd is. Het College van Toezicht wijst in dat kader nogmaals op hetgeen onder 3.3 is overwogen en benadrukt dat het een algemeen uitgangspunt is dat lidstaten, waaronder zoals in het bestreden besluit uitgelegd, alle autoriteiten van die lidstaat en dus ook het College van Toezicht moet worden verstaan, de volledige toepassing van richtlijnen niet alleen rechtens maar ook feitelijk dienen te verzekeren. Indien zou worden toegestaan dat zonder een afdoende feitelijke onderbouwing wordt aangenomen dat een (zonder wettelijke exceptie inbreukmakende) activiteit, waarvoor een vergoeding verplicht is, is afgenomen en daarmee een uit de richtlijn voortvloeiende verplichting kan worden teniet gedaan of omzeild, zou het nuttig effect van de bepalingen uit de richtlijn worden ondermijnd. Dat is strijdig met de op het College van Toezicht rustende taak. Voorzover de feitelijke verzekering van de toepassing van de richtlijn in verband met een onvermijdelijke onzekerheid over bepaalde gebruiksvormen niet mogelijk is, verwijst het College van Toezicht naar hetgeen ter zake hierna wordt overwogen.

'Onderbouwing door Kantar voldoende'

3.7. Het College van Toezicht heeft de goedkeuring van de wijziging van de verdeelsleutel op grond van het gestelde afgenomen aandeel reproductie geweigerd wegens een ontoereikende onderbouwing daarvan. In bezwaar heeft Reprorecht alsnog uitgebreide meetgegevens overgelegd, waaronder gegevens uit 2019 en 2020 (als bijlagen 3 E, rapport Reprorecht in het primair en voortgezet onderwijs (versie oktober 2019) van Kantar en 3F, onderzoek Vergoedingsplichting verveelvoudigen 2020 (versie 3 juni 2020) van Kantar, bijgevoegd bij de gronden van bezwaar). Met deze gegevens heeft Reprorecht naar het oordeel van het College thans wel genoegzaam aan kunnen tonen dat het onbetwiste onderdeel van de grondslag voor de wettelijke vergoeding, de fotokopie, zijnde een reproductie als bedoeld in artikel 16h Auteurswet, ten opzichte van de eerder vastgestelde omvang structureel is afgenomen. Het overtuigend onderbouwen van de omvang van de structurele afname van het kopiëren ten opzichte van het geheel aan mogelijk rechtens relevante verveelvoudigingen acht het College in het licht van de juridische onzekerheden over de inhoud van het reproductiebegriff en daarmee de moeilijkheid om te bepalen wat precies nog meer gemeten moet worden, in de zin van de artikel 16h Auteurswet voldoende³. Aan Reprorecht moet immers worden nagegeven dat het vermogen van het CvTA om de benadeelde auteurs de garantie te geven dat zij daadwerkelijk betaling ontvangen van een billijke compensatie ter vergoeding van het ontstane

³ Zie o.m. HvJEU VG Wort 27 juni 2013 (ECLI:eu:c:2013:426), *Computerrecht* 2014, 1 nt Spoor

nadeel, wordt begrensd door de mogelijkheid om dit nadeel vast te stellen. Deze (on) mogelijkheid doet zich met name voor wanneer niet met behulp van het toepasselijke juridische kader met voldoende zekerheid en/of nauwkeurigheid kan worden vastgesteld of een bepaalde vorm van gebruik behoort tot de te compenseren vorm van gebruik in de zin van artikel 16h Auteurswet⁴. Alsdan bestaat er onvermijdelijk ruimte voor het op basis van aannames en het bereiken van overeenstemming, tussen bijvoorbeeld de collectieve beheersorganisatie, organisaties van rechthebbenden en uitgevers, uitkeren van gelden voor de betreffende gebruiksvorm. Deze overeenstemming dient in dat geval en uit de aard der zaak steeds zo voortvarend, volledig en overtuigend mogelijk aan te sluiten bij het wel eenduidig door de wetsbepaling en/of de Auteursrechtlijn bestreken gebruik, c.q. de daarin besloten liggende uitgangspunten en bedoelingen (het nuttig effect).

3.8 Onder de gegeven omstandigheden is de nadere onderbouwing van de feitelijke grondslag door Reprorecht voor het College van Toezicht aanleiding om alsnog toe te staan dat de verdeling van (de totaal) geïncasseerde gelden vanwege het kleinere aandeel reproductie wordt aangepast en het op 4 november 2019 voorgelegde Reglement Uitkeringen goed te keuren.

Bezwaar tegen het besluit van 17 juli 2020

4. Gelet op het vorenstaande bestaat er geen belang meer bij een besluit op het bezwaar tegen de goedkeuring van het besluit van 17 juli 2020 besluit.

Besluit

Het College van Toezicht heroverweegt naar aanleiding van het bezwaar van Reprorecht zijn besluit van 19 mei 2020 en keurt het voorgelegde Reglement Uitkeringen alsnog goed.

Het bezwaar van Reprorecht tegen het besluit van 17 juli 2020 is niet ontvankelijk.

Met vriendelijke groet,

drs. A.J. Koppejan
Voorzitter CvTA

⁴ Zie o.m. Spoor/Verkade/Visser, *Auteursrecht*, 4^e druk, 2019, par. 5.41

Beroep

Tegen dit besluit kan degene, wiens belang rechtstreeks is betrokken, binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit een gemotiveerd beroepschrift indienen bij de rechtbank Den Haag, sector bestuursrecht, Postbus 20302, 2500 EH Den Haag. Nadere informatie over de beroepsprocedure is te vinden op www.rechtspraak.nl.